

Loven er et Led i de Bestræbelser, der udfoldes for at naa til en Forenkling af Lovgivningen og Statsadministrationen, og som bl. a. omfatter Statens Fonds og den Udlaansvirksomhed, der udøves herigennem eller af Fonds, hvis Midler tilvejebringes mod Statens Garanti. Ud fra lignende Synspunkter, som førte til Ophævelse af Statslaanefonden, jfr. Lov Nr. 138 af 30. Marts 1946 (Aarbog 1945—46, Side 133), bemyndiger den heromhandlede Lov Finansministeren til at ophæve:

- a. den ved Rigsbankfundats af 5. Januar 1813 oprettede *Reservefond*.
- b. den ved Lov Nr. 102 af 29. April 1913 oprettede *Domænefond*.
- c. den ved Lov Nr. 109 af 4. April 1928 oprettede *Erhvervenes Laanefond*.
- d. den ved Lov Nr. 596 af 14. November 1940 oprettede *Grundforbedringsfond*.

Ved Ophævelsen overtages Fondenes Aktiver og Passiver af Statskassen, og Udlaan, der efter de hidtil gældende Bestemmelser skulde være ydet af Erhvervenes Laanefond og Grundforbedringsfonden, udredes efter Ophævelsen direkte af Statskassen paa de for saadanne Udlaan gældende Vilkaar.

I øvrigt indeholder Loven forskellige Bestemmelser om Afgiftsfritagelser m. v., ligesom den bemyndiger Finansministeren til efter Samraad med Landbrugsministeren at foretage Ændringer i de Rentesatser, der er fastsat i Grundforbedringsloven og Landvindingsloven, med Virkning for alle eller nærmere begrænsede Grupper af Laan. Renten kan dog ikke for noget Tidsrum eller for nogen Gruppe af Laantagere sættes højere end til 4½ pCt. p. a. Endelig ophæver Loven den Pligt, Laantagere og Lodsejere hidtil i Henhold til Grundforbedringsloven og Landvindingsloven har haft til at svare Reserve- og Administrationsfondsbidrag.

Om alle disse Fonds kan det ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget siges, at der i Tidens Løb er sket saadanne Forandringer, at de naturlige Forudsætninger for Fondenes Op-